

**PODSUMOWANIE
STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA
ŚRODOWISKO UPROSZCZONYCH PLANÓW
URZĄDZENIA LASU DLA LASÓW
NIESTANOWIĄCYCH WŁASNOŚCI SKARBU
PAŃSTWA POŁOŻONYCH NA TERENIE
POWIATU RADOMSKIEGO
Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki**

Warszawa, 2021

Spis treści:

1	Wstęp	4
1.	<i>Podstawa prawna</i>	<i>4</i>
2.	<i>Ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko</i>	<i>5</i>
3.	<i>Udział Społeczeństwa.....</i>	<i>15</i>
4.	<i>Opinie właściwych organów</i>	<i>16</i>
5.	<i>Wyniki postępowania dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeśli zostały przeprowadzone.....</i>	<i>16</i>
6.	<i>Propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu</i>	<i>17</i>

1 Wstęp

Na podstawie umowy nr BI.272.6.2021.KK z dnia 30 kwietnia 2021 r. zawartej pomiędzy:

firmą TAXUS UL Sp. z o.o. przy ul. Ochockiej 14 w Warszawie,

a Powiatem Radomskim z siedzibą w Radomiu przy ul. Tadeusza Mazowieckiego 7

Wykonanie uproszczonych planów urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa położonych w granicach administracyjnych Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki.

W trakcie prac nad projektem uproszczonych planów urządzenia lasu stwierdzono konieczność przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu, uzgadniając, z właściwymi organami, stopień i zakres szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko w/w projektów planów.

Po sporządzeniu niezbędnej dokumentacji wystąpiono o zaopiniowanie projektów uproszczonych planów urządzenia lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa na terenie Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do właściwego organu opiniującego: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Uproszczone plany urządzenia lasu złożono również we właściwym miejscowo Nadleśnictwie, w celu zaopiniowania oraz poddano procedurze konsultacji społecznych w Urzędzie Gminy Pionki oraz Urzędzie Miasta Pionki.

Po przeprowadzeniu konsultacji telefonicznych z właścicielami oraz uzyskaniu opinii Nadleśnictw, Starosta Radomski zatwierdził przedmiotowe uproszczone plany urządzenia lasu.

1. Podstawa prawna

Podstawę prawną do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko stanowią:

- dyrektywa 2001/42/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny oddziaływania pewnych planów i programów na środowisko,
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.) (tzw. ustawa OOŚ).

W myśl art. 3 ust. 1 pkt. 14 ustawy OOŚ, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmującego w szczególności: uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko, sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Wykonanie prognozy oddziaływania uproszczonego planu urządzenia lasu na środowisko wynika bezpośrednio z art. 46 ustawy OOŚ. Przeczytać tam można m.in., że: „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty: (...) planów lub programów (...), których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000, jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony.”

Prognoza, jako jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania stanowi analizę potencjalnego wpływu zapisów projektowanego planu na elementy środowiska naturalnego, w szczególności na stan zachowania gatunków grzybów, roślin i zwierząt objętych ochroną prawną oraz na stan zachowania siedlisk przyrodniczych wymienionych jako cenne z punktu widzenia Unii Europejskiej i wymienione w załącznikach dyrektywy Rady 2009/147/WE oraz dyrektywy 92/43/EWG. Ponadto, prognoza dąży także do ustalenia, czy zapisy projektowanych uproszczonych planów urządzenia lasu mogą naruszać w jakikolwiek sposób wymogi dyrektywy Rady 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzanym środowisku naturalnemu. Konieczność sporządzenia ocenianych w prognozie projektów uproszczonych planów urządzenia lasu wynika z ustawy o lasach z dnia 28 września 1991r. (Dz. U. 2021 poz. 1275 ze zm.).

2. Ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko

Opracowaniem Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu w obrębach analizowanej Gminy Pionki i Miasta Gminy Pionki objęte zostały grunty o łącznej powierzchni ok. **1101,1542** ha, położonych w obszarze trzech Nadleśnictw: Radom, Kozienice oraz Zwoleń. Nadzór nad gospodarką leśną na terenie Gminy Pionki i Miasta Pionki sprawuje Nadleśnictwo Radom.

Powiat radomski graniczy z 6 powiatami województwa mazowieckiego: szydłowieckim, przysuskim, białobrzeskim, kozienickim, zwoleńskim, lipskim i z 1 powiatem województwa świętokrzyskiego: starachowickim oraz z miastem na prawach powiatu Radomiem.

Lasy objęte opracowaniem znajdują się w krainie 3 - Równiny Radomsko-Kozienickiej, mezoregion VI - Małopolska.

Oddziaływanie na obszary chronione:

Fragmenty lasów objętych opracowaniem UPUL położone są na terenie:

- **Rezerwat przyrody Leniwa wraz z otuliną** o pow. 24,0623 ha + otulina 14,8900 ha. Rezerwat, zlokalizowany na pn. od wsi Jaroszki Ostrownica, obejmuje fragment doliny rz. Leniwej i otaczających ją bagnistych lasów. Rzeka w granicach rezerwatu ma naturalny charakter i kręte koryto o piaszczystym podłożu. Dno doliny porasta zwarty płat rzadkiego w Puszczy Kozienickiej łągu jesionowo-olszowego. W drzewostanie dominuje olcha, a niewielką domieszkę stanowią: jesion, brzoza i świerk. Rosną tu m.in. widłak jałowcowaty i listera jajowata. W rejonie rezerwatu gniazdują m.in.: bocian czarny, żuraw, samotnik i zimorodek. Posiada plan ochrony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Leniwa.

- **Rezerwat Przyrody Brzeźniczka** - rezerwat przyrody leśny, częściowy o powierzchni 123,89 ha, utworzony w 1980 r. Leży nad Zagożdżonką, przy ujściu rzeki Brzeźniczki, 4 km na północny wschód od miasta Pionki na terenie Puszczy Kozienickiej. Posiada plan ochrony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Brzeźniczka.

- **Rezerwat Przyrody Ługi Helenowskie** - torfowiskowy rezerwat przyrody położony na obszarze gmin Pionki i Zwoleń, 1,5 km na pn. od wsi Podgóra, leżącej przy drodze Radom – Puławy. Leży w granicach Kozienskiego Parku Krajobrazowego.

Analizowane wydzielenia jedynie graniczą z rezerwatami przyrody w gminie Pionki. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny. Kierując się zasadą przezorności w celu ochrony rezerwatu przyrody w przypadku wydzielen graniczących z tą formą przyrody zostanie umieszczona informacja, która będzie widoczna dla każdego właściciela - „w granicach rezerwatu pozostawić BZ o szer. ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu)”. Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydzielen oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

~ **Kozienski Park Krajobrazowy wraz z otuliną** – jako jeden z pierwszych parków krajobrazowych w Polsce utworzony został Uchwałą Nr XV/70/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu z dnia 28.06.1983 r. z późn. zm., obecnie już w powiększonym zasięgu terytorialnym Rozporządzeniem Nr 38 Wojewody Mazowieckiego z dnia 23 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 11, poz. 107 z 29.01.2001 r. z późn. zm. Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 41, poz. 937 z 14.02.2002 r., Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 58 z 16.03.2004 r. i Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 208, poz. 5581 z 19.08.2004 r.) dla zachowania charakterystycznego, lokalnego krajobrazu przyrodniczo-geograficznego oraz znacznych obszarów naturalnych lasów Puszczy Kozienskiej z bogatą roślinnością zielną i ciekawym ukształtowaniem terenu. Park obejmuje powierzchnię 26233,83 ha Puszczy z najcenniejszymi drzewostanami o charakterze naturalnym. Celem zabezpieczenia go przed zniekształceniem oraz stworzenia warunków dla rozwoju turystyki i wypoczynku wokół Parku utworzono otulinę o powierzchni 36009,62 ha wypełnioną przez obszary leśne i polne.

Na terenach leśnych własności prywatnej, wchodzących w skład PK oraz jego otuliny nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający zróżnicowanie STL oraz stabilność drzewostanów w przyszłości. Co spełni wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływając będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. Zastosowanie rębni IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, gdzie las osiągnął wiek rębności a rodzaj rębni zagwarantuje najlepsze efekty odnowienia – np. w obszarach w których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z siedliskiem lub wystąpiła możliwość zagłuszenia nowego pokolenia w przypadku odnowienia naturalnego. Należy pamiętać iż dokumentacja urzędzeniowa przewiduje zrąb ale również, w ciągu 10-ciu lat obowiązywania dokumentacji, odnowienie powierzchni zgodnie z

typem siedliskowym z wyznaczonymi udziałami poszczególnych gatunków. Działanie zgodnie z planem powinno zatem zapewnić ciągłość powierzchni leśnej.

Ważnym aspektem, o którym należy wspomnieć jest samo wykonanie zabiegów, ze względu na formę własności znaczne rozdrobnienie – działania w zakresie gospodarki leśnej będą wykonywane w okresie 10-ciu lat dodatkowo powierzchnie ulegają podziałowi ze względu na dodatkowe podziały działek należących do różnych właścicieli, którzy zabiegi wykonują w różnym czasie – co zmniejsza negatywne oddziaływania. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyjać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją UPUL.

Usystematyzowana gospodarka leśna wraz z zaprojektowanymi wskazaniem gospodarczymi wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny na obszarach Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny.

Analizowane wydzielenia graniczą ze Obszarem Socjalnej Ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035 oraz Specjalnym Obszarem Ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB140013.

~ **specjalny obszar ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035** – Uchwalony Decyzją Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/ UE) L 33 str. 146. Aktualnym aktem prawnym jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka (PLH140035) (Dz.U. z 2018 r., poz. 1504). Posiada Plan zadań ochronnych Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 oraz zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035.

Przy zachowaniu zapisów UPUL i właściwym nadzorze powinna zostać utrzymana równowaga funkcji ochronnej dla ciągłości i trwałości obszarów leśnych (wraz zachowaniem stosunków wodnych) jak i potrzeb właścicieli. Właściwa realizacja rębni złożonych dostosuje intensywność zabiegów hodowlanych do wymogów ochrony ciągłości i trwałości kompleksów. Do zadań nadzoru na terenach lasów osób fizycznych i wspólnot gruntowych będzie należało jak najlepsze spełnienie zapisów dokumentacji urzędniowej – dostosowanie zabiegów do naturalnych faz rozwojowych drzewostanu, zróżnicowanie nawet w obrębie jednego drzewostanu, ograniczenie czynności odnowieniowych do pewnych stref w drzewostanie, wyznaczeniu granic transportu i rozpoczynaniu od nich prac odnowieniowych, a także

prowadzeniu wszystkich cięć oraz zrywki w sposób zapewniający maksymalną ochronę istniejących odnowień i drzew stojących. Dla rębni złożonych możliwe jest zastosowanie różnych wariantów w zależności od występowania gatunków domieszkowych, konieczności osłonięcia młodszego pokolenia, zwarcia czy zdrowotności drzew. Ograniczenie pozyskania maksymalnie do 30% zapasu w przeciągu 10-ciolecia dodatkowo ogranicza możliwe potencjalne negatywne oddziaływanie – propagując pozostawianie drzew starszych, osłaniających. Rezultatem stosowania rębni IVD jest często urozmaicenie składu gatunkowego drzewostanów, co w perspektywie długoterminowej zwiększa różnorodność w drzewostanie, zwiększając jego stabilność i zdrowotność a także atrakcyjność dla zwierzyny.

Zgodnie z poradnikiem „Natura 2000 i inne wymagania europejskiej ochrony przyrody – NIEZBĘDNIK LEŚNIKA” niestosowano rębni zupełnych – wyręb całości d-stanu na całej powierzchni wydzielenia – a zaproponowano rębnie częściowe z wydłużonym okresem odnowienia oraz możliwością dopasowania odnowienia do siedliska oraz ograniczonym pozyskaniem.

W kontekście zachowania stabilności warunków mikrosiedlisk, zgodnie z zasadami dobrych praktyk leśnych, tworzone są strefy ekotonowe przy zbiornikach, jeziorach oraz rzekach w celu zachowania ciągłości siedlisk oraz warunków retencji i spływu, co pozytywnie oddziałuje na czystość rzek (ochrona przed nadmiernym dopływem biogenów ze spływu powierzchniowego) oraz stabilizację obszarów wodno-błotnych. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Informacje te znajdują się w dokumentacji urzędniowej rozdziale „ochrona przyrody”.

W obszarze Natury 2000 nie zaplanowano zabiegów, które zbyt negatywnie mogą wpłynąć na spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano Obszar. Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. W ramach zapisów ochrony przyrody w zaleca się pozostawianie grup starodrzewia oraz kęp ekologicznych. Zapisy planów mogą wspomóc utrwalenie ciągłości drzewostanów poprzez minimalizację złego gospodarowania obszarami leśnymi niepopartymi wiedzą czy niezgodnymi z Zasadami Hodowli Lasu, przewidującymi dla odpowiednich siedlisk najlepszą metodę ich zachowania w dobrej formie. W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów -zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, przejawiającej się m. in. przez:

~ Przeprowadzenie oględzin, przed przystąpieniem do prac leśnych w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska itp).

~ Prowadzenie prac z zakresu pozyskania drewna, w miarę możliwości, przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożonej glebie.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tego obszaru biorąc również pod uwagę znikomy udział

powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielenia można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Gospodarka leśna prowadzona jest na zasadzie działań mających na celu zachowanie stanowisk cennych gatunków owadów. W zakres tych czynności wchodzi między innymi pozostawianie drzew biocenotycznych, które nie są usuwane w ramach prac gospodarczych, jak też celowe działania nastawione na ochronę konkretnych gatunków lub ich grup. Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze a związane ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W opisie ogólnym, w rozdziale dotyczącym ochrony przyrody, zawarto wskazania dotyczące wykonywania zabiegów poza okresem rozrodczym i lęgowym, zawarto również informacje o dążeniu do pozostawiania naturalnie wydzielającego się martwego drewna w celu ochrony bioróżnorodności. Wspomaga to zachowanie siedlisk bytowania czy żerowania wspomnianych gatunków ptaków, ssaków czy nietoperzy.

Należy również mieć na uwadze iż powierzchnie, gdzie następuje rębnia, zapisy rębni zupełnej to również powierzchnie związane z koniecznością usuwania drzew pod liniami energetycznymi oraz uprzątnięcie powierzchni pohuraganowych.

~ **specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Kozienicka** PLB140013 - Obowiązujący akt prawny: dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2007 nr 179 poz. 1275). Zgodnie z Zarządzeniem nr 13 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. Obowiązujący akt prawny: dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2014 nr 13 poz. 3826). w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Kozienicka PLB140013 powstał Projekt Dokumentacji Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLB140013 Ostoja Kozienicka w województwie mazowieckim.

W analizowanych gminach na podstawie pozyskanych warstw stwierdzono siedliska ptaków cennych dla Wspólnoty. Dokumentacja urzędniowa zawiera szereg wytycznych dobrych praktyk związanych z czynną ochroną ptaków zgodnie z zachowaniem zasady zapobiegania i przezorności. Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym**, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd. W uproszczonych planach urzędniowa lasu zawarto zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych,

nietoperzy oraz płazów i gadów. Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu rębni na powierzchni powyżej 1 ha zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup do naturalnego rozpadu, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej **przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków. Należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi paków.** Należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu, a rozproszenie własnościowo dodatkowo zmniejsza obszar powierzchni, dla której wykonywany jest zabieg. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

Dokumentacja urzędniowa zawiera szereg wytycznych dobrych praktyk związanych z czynną ochroną ptaków. Jako główne działania ochronne wymieniane są te mające na celu utrzymanie aktualnej mozaiki biotopowej oraz siedlisk gatunków, właściwego stanu siedlisk lęgowych i żerowiskowych, ekstensywne użytkowanie trwałych użytków zielonych i zahamowanie ich zarastania. Większość celów działań ochronnych skupia się na obszarze lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie i dotyczy terenów poza drzewostanami. Dla wszystkich chronionych gatunków celem jest utrzymanie warunków bytowania i ochrony. Dokumentacja urzędniowa nie przewiduje zalesień na obszarach łąk czy pastwisk, na pozostałych obszarach jej zapisy przyczynią się do utrzymania siedlisk oraz mozaiki biotopowej w trwałej formie, nie kolidując w przyszłości z działaniami ochronnymi.

Z punktu widzenia ochrony terenu lęgów ptaków, prace na omawianym obszarze należy prowadzić w okresie zimowym oraz stosować się do zawartych w UPUL zapisów, w rozdziale ochrona przyrody. W przypadku zaobserwowania na terenie leśnym gniazd dużych drapieżników niezwłocznie zgłosić do odpowiednich służb, a teren wyłączyć z użytkowania.

Dla gatunków występujących na (związanych z obszarami leśnymi) obszarach leśnych najczęściej wymienianymi zadaniami ochronnymi, związanymi z drzewostanami czy gospodarką leśną są:

- pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego);
- pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych o ile nie zagraża to bezpieczeństwu ludzi, mienia w istniejących obiektach budowlanych, na obszarach w użytkowaniu rębny takie wyznaczanie pozostawianych kęp starodrzewu, aby obejmowały maksymalną liczbę drzew dziuplastych;

Ponadto w ramach zapisów ochrony przyrody zaleca się pozostawianie grup starodrzewia oraz kęp ekologicznych. Zapisy planów mogą wspomóc utrwalenie ciągłości drzewostanów

poprzez minimalizację złego gospodarowania obszarami leśnymi niepopartymi wiedzą czy niezgodnymi z Zasadami Hodowli Lasu, przewidującymi dla odpowiednich siedlisk najlepszą metodę ich zachowania w dobrej formie.

Dokumentacja urzędniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi (np. siedlisko 91E0).

Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie **pod warunkiem stosowania zapisów upul**, powierzchownie manipulacyjne wydzielenie dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny. W przypadkach newralgicznych, zastosowano dodatkowe ograniczenia, co jak wspomniano wcześniej powinno zniwelować negatywne oddziaływanie

Zapisy dokumentacji urzędniowej opierają się na zrównoważonej gospodarce leśnej zgodnie z dobrą praktyką polegającą na zwróceniu uwagi na wiele czynników. Usystematyzowanie gospodarki leśnej w dokumentach Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu, a także ich wyłożenie do publicznego wglądu umożliwia spełnienie funkcji informacyjnej wśród właścicieli lasów co zwiększa świadomość stosowania zaleceń zgodnych z dobrą praktyką, która sprzyja zachowaniu funkcji ekologicznych i ochrony przyrody.

Ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, w uzasadnionych przypadkach zaleca się pozostawianie drzew dziuplastych (martwych i żywych). Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu każdej formy rębni (przy powierzchni zrębu większej niż 1 ha) zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie (bez cięć) stref ochronnych, tzw. "ekotonów" o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu).

Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze a związane ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek.

Wpływ zabiegów na populacje gatunków bytujących w obszarach związanych z siedliskami drzewostanowymi – nietoperze, bóbr, wilk, ryś – powinien pozostać neutralny w związku z brakiem w obrębie obszaru wydzielenie stwierdzonego występowania tych gatunków. W przypadku dobrej praktyki leśnej stosowanej w dokumentacji urzędniowej nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior i rzek, pozostawiane są kępy

starodrzewów oraz – co pozwoli na zachowanie obszarów bytowania gatunków związanych z terenami kompleksów leśnych w pobliżu rzek i cieków, które często stanowią korytarze komunikacyjne. Ponadto każdorazowo przed rozpoczęciem prac należy przeprowadzić lustrację terenu pod kątem obecności chronionych gatunków zwierząt. Z punktu widzenia ochrony terenu lęgów ptaków, prace na omawianym obszarze należy prowadzić w okresie zimowym, stosownie do zawartych w UPUL zapisów, w rozdziale ochrona przyrody. Zaobserwowane na omawianym terenie gniazda dużych drapieżników niezwłocznie zgłosić do odpowiednich służb, a teren wyłączyć z użytkowania.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tego obszaru oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielenia można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Ponadto w UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów Natura 2000. Prowadzenie zapisów dokumentacji nie zaburzy spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano obszary Natura 2000.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. Negatywne skutki może odnieść brak wykonania zapisów zawartych w dokumentacji urzędniowej.

Ze względu na brak planowanych działań na nieleśnych siedliskach przyrodniczych, wpływ planowanych zabiegów na siedliska nieleśne będące przedmiotami ochrony w obszarze oceniono jako neutralny.

Projektowane zabiegi dotyczą przede wszystkim terenów leśnych, mają one zróżnicowany charakter wynikający z potrzeb hodowlanych.

Zasięg działań przewidzianych w UPUL i ich realizacja nie mają charakteru rozległego i dalekosiężnego. Wszelkie zabiegi zapisane w UPUL dotyczą jedynie wydzieleni objętych opracowaniem, nie wpływają na działania prowadzone na terenach sąsiadujących lub pozostających w nieznaczej odległości, a tym samym na znajdujące się na tych terenach zwierzęta, w szczególności potencjalne zwierzęta chronione. Projektowane działania i zabiegi nie będą, zatem generowały potencjalnie negatywnych skutków ich realizacji w ujęciu średnioterminowym i długoterminowym w odniesieniu do zwierząt, w tym także gatunków chronionych, zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych objętych opracowaniem UPUL. W ujęciu krótkoterminowym negatywne oddziaływanie zapisanych w UPUL zabiegów dotyczyć będzie jedynie prac z zakresu pielęgnacji lasu i pozyskania drewna i opierać się będzie na wzmożonej i intensywnej penetracji lasu w czasie ich wykonywania. Negatywne oddziaływanie może dotyczyć przede wszystkim płoszenia zwierzyny z ich miejsc bytowania.

Wykonanie zapisów planów zapoczątkuje powstanie odnowień w drzewostanach (klasa odnowienia), co sprzyjać będzie trwałości drzewostanów. W związku z wykonaniem zapisów UPUL będzie można zauważyć zmianę struktury pod kątem bogactwa gatunkowego. Zaznacza się zwiększenie udziału drzewostanów trzy- i więcej gatunkowych w pierwszej grupie do 40 lat, będzie to prowadziło do stabilizacji sytuacji w której we wszystkich grupach występuje znaczny udział drzewostanów różnorodnych. Zmiana i ubytek w powierzchniach jest procesem naturalnym w czasie życia drzewostanu i w przypadku zapisów zawartych w nowoczesnym planie następstwo pokoleń usystematyzowane gospodarką leśną dąży do

naśladowania procesów naturalnych. Zauważyć można jednak zwiększenie powierzchni drzewostanów w młodszych klasach wieku. Jest to związane z odnowieniami powierzchni. W ujęciu długofalowym zapewni to utrzymanie trwałości i ciągłości struktury drzewostanów, a zatem również siedlisk, w dobrej formie zdrowotnej. Przy zachowaniu ciągłości dokumentacji urzędzeniowej oraz spełnieniu obostrzeń dla ochrony przyrody, powinna zostać osiągnięta równowaga i odpowiednia kontynuacja wkraczania kolejnych grup powierzchni w wiek bliskorębny, a także stabilizacja rozkładu powierzchniowo-wiekowego. Biorąc pod uwagę rozkład czasowy oraz powierzchniowy, powinien zostać zachowany ład przestrzenny oraz stan siedlisk w analizowanych kompleksach leśnych.

W obszarze Natury 2000 nie zaplanowano zabiegów, które zbyt negatywnie mogą wpłynąć na spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano Obszar. Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. W ramach zapisów ochrony przyrody zaleca się pozostawianie grup starodrzewu oraz kęp ekologicznych. Zapisy planów mogą wspomóc utrwalenie ciągłości drzewostanów poprzez minimalizację złego gospodarowania obszarami leśnymi nieopartymi wiedzą czy niezgodnymi z Zasadami Hodowli Lasu, przewidującymi dla odpowiednich siedlisk najlepszą metodę ich zachowania w dobrej formie.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tego obszaru biorąc również pod uwagę niewielki udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielenia można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze związanym ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek.

Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie pod warunkiem stosowania zapisów upul, powierzchnie manipulacyjne wydzieleni dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny.

Na terenach leśnych własności prywatnej obrębów gmin wchodzących w skład Obszarów Natura 2000 nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający różnicowanie siedliskowych typów lasu (STL) oraz stabilność

drzewostanów w przyszłości. Co spełni wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności czyszczenia oraz cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływać będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. W miejscach gdzie zaproponowano rębnię złożoną IVD – stopniową gniazdową udoskonaloną - jej realizacja polegać ma na dostosowaniu intensywnych zabiegów hodowlanych do naturalnych faz rozwojowych drzewostanu, zróżnicowanych nawet w obrębie jednego, złożonego strukturalnie drzewostanu. Podstawową cechą rębni IVD jest dążenie do zachowania ładu przestrzennego. Polega on na ograniczeniu czynności odnowieniowych do pewnych stref w drzewostanie, wyznaczeniu granic transportu i rozpoczynaniu od nich prac odnowieniowych, a także prowadzeniu wszystkich cięć oraz zrywki w sposób zapewniający maksymalną ochronę istniejących odnowień i drzew stojących. W celu uzyskania założonego, zgodnego z siedliskiem składu gatunkowego przyszłego drzewostanu, w rębni tej dopuszcza się elastyczne stosowanie różnych sposobów odnowienia - zarówno naturalnego, jak i sztucznego, a także zmienną wielkość gniazd i różne rodzaje cięć - dostosowane do potrzeb odnawianych gatunków i stanu gleby.

W uproszczonych planach urządzenia lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa na terenie Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność Obszarów Natura 2000. Realizacja zapisów UPUL nie wpłynie negatywnie na siedliska, rośliny i zwierzęta występujące na obszarach Natura 2000, nie zaburzy również spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano Obszary Natura 2000.

Zapisy przedmiotowego planu poddano również ocenie pod kątem potencjalnych oddziaływań skumulowanych. Potencjalne oddziaływanie skumulowane wynikające z realizacji działań zawartych we wszystkich leśnych dokumentach urzędzeniowych powiązanych z UPUL oceniono jako znikome i pomijalne dla środowiska.

Oddziaływanie zabiegów gospodarczych zawartych w UPUL na rośliny, w szczególności gatunki chronione występujące na terenie objętym opracowaniem oceniono jako neutralne, pod warunkiem jednak stosowania się do zaleceń zawartych w planie. W wydzieleniach położonych w obszarach Natura 2000 należy postępować zgodnie z wytycznymi planu zadań ochronnych. Ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, w trakcie realizacji cięć rębnych przedrębnych i sanitarnych, zaleca się pozostawienie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne.

Zabiegi projektowane w ramach UPUL dla lasów własności prywatnej dla Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki są zgodne zarówno z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej jak i zasadami hodowli lasu. Z tego względu oddziaływanie na stan populacji gatunków zwierząt, w tym potencjalnych, migrujących gatunków chronionych oceniono, jako neutralny.

Zapisy z zakresu ochrony przyrody ujęte w treści UPUL w zakresie pozostawiania martwego drzewa, oraz kontroli obszaru prac pod kątem występowania gatunków chronionych, zapewni ich odpowiednią ochronę oraz ochronę miejsc ich bytowania.

Analizując wpływ realizacji zapisów UPUL na elementy środowiska stwierdzono co następuje:

- Zaplanowane w UPUL zabiegi wpłyną pozytywnie na zachowanie stanu siedlisk, minimalizując stopień ich przekształcania oraz wymierania stanowiących o bioróżnorodności gatunków. Ryzyko zmniejszenia różnorodności biologicznej może wystąpić jedynie w przypadku nieprzestrzegania zawartych w UPUL zaleceń.
- Realizacja zapisów UPUL w odniesieniu do ludzi, zarówno w krótko- jak i długookresowym wymiarze przyniesie pozytywne skutki zarówno w wymiarze ekonomicznym, jak i społecznym.
- W UPUL nie zaplanowano działań znacząco wpływających na stan zasobów wodnych. Zabiegi pielęgnacyjne nie wpłyną negatywnie na zdolność retencyjną drzewostanów. Wpływ realizacji zapisów UPUL na wodę jest zatem znikomy i pomijalny, a skutki realizacji zadań wynikających z UPUL mają charakter neutralny.
- Wpływ zabiegów zapisanych w projekcie planu na powietrze należy uznać za nieznaczący.
- Przy zastosowaniu odpowiednich technik pozyskania i transportu drewna, w perspektywie długoterminowej, realizacja zapisów UPUL będzie miała pozytywny wpływ na utrzymanie pokrywy roślinnej, co z kolei sprzyjać będzie zachowaniu naturalnej pokrywy glebowej zabezpieczając ją przed erozją.
- Realizacja zapisów UPUL stwarza możliwość kształtowania strefy przejściowej między lasem a terenem otwartym, co korzystnie wpłynie będzie na zachowanie dotychczasowego krajobrazu.
- Oddziaływanie UPUL na klimat można określić jako nieznaczące i niezauważalne.
- Realizacja zapisów UPUL nie wpływa bezpośrednio lub pośrednio na zabytki i dobra kultury zlokalizowane w sąsiedztwie drzewostanów objętych opracowaniem. Skutki realizacji zaplanowanych wskazań gospodarczych na zabytki i dobra kultury materialnej będą miały charakter neutralny.

Projekt przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu nie zawiera przedsięwzięć stanowiących zamierzenia inwestycyjne, nie ingeruje w sposób wykorzystania terenu lub jego przekształcenie. Zadania zawarte w projekcie uproszczonego planu urządzenia lasu sprecyzowane zostały tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty. Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma przebiegać w taki sposób i w takim tempie, by zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym. Z powyższych względów, dla uproszczonego planu urządzenia lasu, który został poddany analizie i ocenie w prognozie nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych.

3. Udział Społeczeństwa

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu zostały wyłożone do publicznego wglądu na okres 60 dni w siedzibach:

- Urząd Miasta Pionki ul. Aleja Jana Pawła II 15; 26-670 Pionki;
- Urząd Gminy Pionki ul. Zwycięstwa 6a; ul. 26-670 Pionki;

Zgodnie z art. 21 ust. 4, 5 ustawy o lasach z dn. 28 września 1991 r. (Dz. U. nr 2021 poz. 1275 ze zm.) właściciele lasów mogli w terminie 30 dni wnieść zastrzeżenia i wnioski do projektu.

4. Opinie właściwych organów

W trakcie opracowywania projektów uproszczonych planów urządzenia lasów na terenie Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki, w związku z procedurą przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko UPUL, Wykonawca w postępowaniu związanym z przeprowadzeniem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektów uproszczonych planów urządzenia lasu wystąpił do Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Warszawie z wnioskiem z dnia 19 maja 2021 r., znak: 502-1425-2021-03 oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z wnioskiem z dnia 19 maja 2021 r., znak: 502-1425-2021-04 o opinię w sprawie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko uproszczonych planów urządzenia dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa położonych na terenie Powiatu Radomskiego Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki.

W odpowiedzi Mazowiecki Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w piśmie z dnia 02 lipca 2021 r., znak: ZS.7040.235.2021. BS uznał iż przedmiotowe wystąpienie nie ustala ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i ich realizacja nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000.

W odpowiedzi Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w piśmie z dnia 23 czerwca 2021 r.; znak: WOOŚ-III.411.230.2021.JD uznał za konieczne przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko uzgadniając zakres szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko do UPUL dla gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki. Zgodnie z ustaleniami wynikającymi z przyjętego zakresu i stopnia szczegółowości wykonano prognozę oddziaływania na środowisko dla przedmiotowych planów, a następnie wysłano do zaopiniowania projekty uproszczonych planów urządzenia dla lasu lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do ww. organów opiniujących. Zgodnie z opinią Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 19 października 2021 r. znak: WOOŚ-III.410.608.2021.JD r., po przeanalizowaniu projektu UPUL i prognozy oddziaływania na środowisko, wydał opinię bez uwag do Projektów Uproszczonych Planów Urządzania Lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa na okres 01.01.2022 – 31.12.20301 położonych na terenie powiatu Radomskiego w Gminie Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki.

Uproszczone plany urządzenia lasu zostały również zaopiniowane przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Radom, Kozienice oraz Zwoleń.

5. Wyniki postępowania dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeśli zostały przeprowadzone

Ze względu na położenie Powiatu Radomskiego nie występuje możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

6. Propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu

Uproszczony plan urządzenia lasu, dla lasów niestanowiących własności skarbu państwa położonych na terenie Gminy Pionki oraz Miasta Gminy Pionki nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000, realizacja zapisów uproszczonych planów urządzenia lasu nie wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną i nie spowoduje znacząco negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym elementy przyrodnicze, siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt.

Analiza skutków realizacji postanowień projektu planu powinna być przeprowadzana w wyniku kompleksowej kontroli na koniec okresu obowiązywania planu, po 10 latach, a jej wyniki przesłane do RDOŚ. Kontrola kompleksowa powinna dotyczyć prawidłowości wykonywania zapisów planu, obejmować jak najszerszy zakres, między innymi:

- analizę rębni zapisanych w UPUL w odniesieniu do wykonywanych rodzajów rębni,
- analizę składów gatunkowych zapisanych w UPUL w odniesieniu do gatunków drzew wprowadzanych w odnowieniach,
- kontrolę terminu zabiegów zapisanych w UPUL lub prognozie w odniesieniu do wykonania ich w konkretnym drzewostanie,
- zmiany powierzchni lasów według pełnionych funkcji i kategorii użytkowania,
- zestawienia pozyskania drewna w wymiarze powierzchniowym według sposobu zagospodarowania,
- zestawienie powierzchni lasu pod kątem kategorii zabiegu.

Oprócz analizy działań z zakresu gospodarki leśnej, ocena powinna zawierać również informacje o ewaluacji środowiska przyrodniczego obszarów leśnych.